

Arbejde som Postanvisningen, er naturligvis Sætterne — ligesom nu — henholdsvis høiere: 12, 24 og 36 (imod 8, 16 og 24). Det kan antages, at 90 pCt. af Postopkrævningerne tages for Beløb af 30 Kr. og derunder, 8 pCt. for Beløb af 30—60 Kr., og næppe 2 pCt. for Beløb af over 60 Kr., hvorfor man her har endnu mindre Betænelighed ved at indskrænke Lovforslagets fire Sætter til tre. — En Nyhed er følgende:

XI. Postopkrævning alene paa Blanket med Fraklipningskupon (Endringsforslaget Nr. 20—21). Nr. 20 er kun en Redaktionsændring, som tilsigter at lette Forstaaelsen af Nr. 21. Denne er nærmest foranlediget ved Udtalelser i Folkethinget under Lovforslagets 1ste Behandling den 13de December 1887 (Sp. 766—67 og 772), især følgende: „Hvad skulde der være i Veien for at sende en Postopkrævning ligefrem, uden at der fulgte et Brev eller en Gjenstand med?“ I saa Fald bortfalder Portoens for, hvad der nu altid maa medfølge. Postopkrævning paa Blanket alene bliver altsaa meget billigere. Kuponen, der skal medfølge, og kan fraklippedes af Modtageren, kan af Afsenderen bruges til skriftlige eller trykte Meddelelser, t. Ex. til Kwittering for det Beløb, som trækkes ved Postopkrævningen. Indførelsen af denne Nyhed vil sandsynligvis bevirke, at Foreninger i meget høiere Grad end hidtil bruge Posten til at opkræve Medlemsbidrag over hele Landet; og da saadanne fjælden negtes, med mindre den Krævede vil udtræde af Foreningen, vil denne Forøgelse af Postopkrævningernes Antal næppe forøge Postvæsenets Arbejde i Forhold til den derved stiftede Nytte. Snarere tværtimod; thi nu maa Posthusene udfylde enhver Postopkrævningsblanket. Efter Forslaget vil Afsenderen selv udfylde de Blanketter, hvormed intet Brev eller Gjenstand skal følge.

I Forbindelse hermed henstilles, om Postvæsenet ikke ogsaa kunde faae en forøget

Indtægt ved i de større Byer at indføre meget billige lokale Postopkrævningstaxter i Tillid til, at Posten da vilde blive benyttet af de talrige Foreninger, som nu — ofte meget dyrt — opkræve Medlemsbidragene ved private Bude (jfr. ovenfor under IX. „Postanvisninger“ i Slutningen).

XII. Avisportoens mindste Beløb.

(L. 1871 § 12 f. 1. Endringsforslag Nr. 22). Meningen er i det nævnte Lovstykke efter „Numere“ at tilføie: „dog ikke under 5 Ore“. Og Formaålet er: at forebygge den Maaade, hvorpaa den overordentlig lave Avisporto tidt misbruges, idet Reklamer udgaa under Form af en Tidende kun 1 eller 2 Gange, hvorved der foraarsages Postvæsenet en forholdsvis stor Uleilighed, medens denne kun betales med 1 Ore til Statskassen (efter som $\frac{1}{2}$ Ore ikke kan udredes). Ogsaa dette Endringsforslag er tilbøielig foranlediget ved en Udtalelse under Lovforslagets 1ste Behandling (Sp. 791).

XIII. Forudbetaling for Postanvisninger og Postopkrævninger samt Salg af Konvolutter og Blanketter. (Endringsforslag Nr. 23). I Nr. 23 er samlet under Et, hvad der gjælder alle eller flere af de foregaaende enkelte Punkter i Paragrafen. Efter sin Bestaendighed maa dette Endringsforslag komme under Afstemning inden Nr. 15 og 17, der maa staa eller falde med Nr. 23 (Hovedændringen, medens hine kun ere Redaktionsændringer).

Første Stykke af Nr. 23 gjælder kun Postanvisninger og Postopkrævninger. Medens det maa anses ubetimeligt at efterkomme Manufakturhandlerforeningens Ønske om Frankotvang for Pengebreve, der tidt affendes af Ubemidlede, som ikke kunne affe mere end netop det i Brevet indlagte Beløb (jfr. ovenfor under „VII. Pengerevportoens“), stiller det sig anderledes med Hensyn til Postanvisninger og Postopkrævninger. Afsenderen af en Postanvisning kan nemlig fradrage Portoens i det Beløb, han sender, og gjøre